

ל' בתשרי התשע"ב - 4.11.2011 - 28.10.
גליון 171

להגן על הדמוקרטיה מפני הקרן החדשה לישראל

בנסיונם לכפות את דרישותיהם על ממשלה נבחרת, הנציגים הבלתי נבחרים של המחאה החברתית מפירים את כללי הדמוקרטיה עמנואל נבון

המחאה החברתית דעכה עם פתיחת שנת הלימודים. בראשית החודש אישרה ממשלת ישראל את המלצותיה של ועדת טרכטנברג, הטלולת צעדים מרחיקי לכת המכוונים להקל על העול המוטל על המעמד הבינוני ולהפוך את יוקר המחיה בישראל ליותר נסבל. אך יהיה זה מוטעה לחשוב כי אי-השקט החברתי נמצא מאחורינו. ואכן, המנהיגים במימני עצמי של מחאת האוהלים הכריזו כי יחדשו את מאבקם אחרי החגים.

כמנת פתיחה, דחו המוחים את המלצות הוועדה כמכלול. דפני לוף, ממנהיגותיה העולות של תנועת המחאה, הכריזה כי ב-1 בנובמבר תיערך שביתה כללית שתשתק את הפעילות הכלכלית בישראל ותפיל את הממשלה. יומיים לפני השביתה אמורה להתקיים הפגנה ענקית ברחבי הארץ כ"אזהרה אחחנה" לראש הממשלה, שעליו להיעתר לדרישות המפגינים. אלדד יניב מ"השמאל החדש" התריע במאמר ב"הארץ" (11.10.2011) כי המאבק ימשך "עד ש-120 הבטלנים ילכו הביתה".

מנהיגיה של המחאה החברתית בישראל מתבטאים ומתנהגים כאילו שישראל אינה דמוקרטיה, וכאילו שהממשלה לא נבחרה בחוב גזול. הם טוענים כי מרבית הישראלים תומכים בדרישותיהם. בבקשה, שיזכירו זאת בבחירות הבאות. לטוב ולרע, דמוקרטיה העניקה כוח לעם. בדמוקרטיה יציגת, החב מנהל את השלטון לתקופה קצובה. בנסיונם לכפות את דרישותיהם על ממשלה נבחרת, הנציגים הבלתי נבחרים של המחאה החברתית מפירים את כללי הדמוקרטיה.

לא למדינה רב-לאומית

ישראלים מתלוננים בצדק על יוקר המחיה בארץ, אך למחת זאת, בבחירות האחרונות הם לא בחח ממשלה שמצעה חגל בהגדלת הוצאה הציבורית ובהפיכתה של ישראל ליוון. אלא שזה בדיוק מה שמנהיגיה הבלתי נבחרים של המחאה החברתית חצים לכפות על ממשלתם הנבחרת. יש להם די זמן – כשנה וחצי – כדי לשכנע את הישראלים להצביע להם ולמצע הכלכלי שהם דוגלים בו בבחירות הבאות. אבל בינתיים, יש לכבד את בחירתם של המצביעים הישראליים, כפי שזו באה לידי ביטוי בבחירות האחרונות.

לא רק שמנהיגי המחאה החברתית מפירים את אחד הכללים הבסיסיים של הדמוקרטיה היציגת, אלא שרבים מהם ממומנים על ידי ארגונים, כמו הקרן החדשה לישראל, שהאג'נדה שלהם היא לעודד מדיניות וערכים שהחב בחברה הישראלית דוחה אותם מכל וכל. הקרן החדשה לישראל מטעה את תורמיה בהציגה את עצמה כארגון המקדיש את עצמו למימוש זכויותיהם של מיעוטים ולמתן עזרה לעניים, בעוד שהאג'נדה האמיתית שלה היא הפיכת ישראל ממדינה יהודית למדינה רב-לאומית. היא תומכת בארגונים העותרים בקביעות לבג"ץ נגד המדינה כדי שזה יבטל חוקים המגדירים ומשמרים את אופייה היהודי של ישראל. את המדינה בבג"ץ מייצגת פרקליטות המדינה, המאויישת בתהליך ארוך-שנים על ידי מקורבים לקרן החדשה לישראל, אשר מגיפים על העתרים במקום על המדינה.

הטקטיקות החתרניות של הקרן החדשה לישראל כופות בהדרגה על הציבור בישראל עמדות שבהן לא הסכים לתמוך בקלפי. אין זה מפתיע שג'ורג' סורוס הוא תורם עיקרי של הקרן. או שסטנלי גרינברג – שהחברה שלו ביצעה עבודות למען "המכון לחברה פתוחה" של ג'ורג' סורוס, ושב-1999 ייעץ לאהוד ברק כיצד להפיל את בנימין נתניהו – מייעץ כיום לאלדד יניב לעשות את אותו דבר. גם אין זה מפתיע שדניאל אברהם, שסייע לג'ורג' סורוס להקים את ארגון "ג'י" סטריט", נתן כסף ל"מחאת האוהלים" הישראלית של הקיץ האחרון. ואין זה מפתיע שדפני לוף עובדת עבור הקרן החדשה לישראל.

בדמוקרטיה קידום רעיונות וקווי מדיניות אלטרנטיביות לאלה של הממשלה הוא זכות יסוד (שלא לומר – חובה), השמורה

גם לדפני ליף וגם לקרן החדשה לישראל. אך יש הבדל בין קידום סדר יום פוליטי בחברה פתוחה ובין הפיסיון לכפות סדר יום כזה בניגוד לראון החב באמצעות מימון זר, ארגון שבתות ולחמה משפטית. למען הדמוקרטיה הישראלית, יש לעשות הכל על מנת שדפני ליף תוכל לבטא בחופשיות את רעיונותיה ולקדם אותם, אך יש לעשות הכל על מנת למנוע את מממניה מפיסיון לכפות על החברה הישראלית מדיניות ורעיונות שנדחו על ידי מרבית חבריה.